

[N. P. Andreasen.]

støttelse, der her er Tale om. Hvis det ikke er rigtigt, kan den højtærede Landbrugsminister tage Afstand fra det, men Ministeren fremførte under Forhandlingerne meget stærkt sit Standpunkt hertil. Jeg plejer ikke at referere Forhandlinger som i og for sig ikke har noget med Rigsdagen at gøre, men paa det ærede Medlems Foranledning vil jeg sige, at det ærede Medlem jo selv var med i disse Forhandlinger og ved, hvordan Stillingen var, nemlig at det ærede Medlems Kollega, den ærede Præsident i Landbrugsraadet, netop fremdrog Eksempler paa, hvordan det vilde komme til at virke, hvis de mere velhavende kom med her, og han brugte sig selv og mig som Eksempler.

Formanden: Det er ikke heldigt, at vi kommer længere ind paa Forhandlinger, som Tinget ikke har nogen Mulighed for at kontrollere.

Elbæk-Jessen: Ved Omtalen af Ændringsforslaget talte Landbrugsministeren om dem, der ikke driver Landbrug som Hovederhverv. Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Fibiger, der sagde, at det var dog noget, som kunde drøftes. Men naar den højtærede Landbrugsminister derefter taler om Landmænd med forskellige Formueforhold, maa jeg sige, at det jo slet ikke nærmere fastsættes, hvor Grænsen er, altsaa hvem der ikke er fattig nok og ikke kan faa Erstatning. Det siges heller ikke, om der tænkes paa Landmænd, der, hvad vi jo har Eksempler paa, har mange Biindtægter, Ben og den Slags Ting.

Jeg synes, Sagen burde vises tilbage til et Udvalg til nærmere Udformning. Det er meningsløst at sende en saadan Lov ud i Landet, hvor de, der skal administrere den, ikke kan vide, hvordan det skal gøres. Mit Parti maa protestere mod denne Ændring, idet vi gaar ud fra, at alle bør være lige for Loven, og Erstatningerne er jo ikke større, end at de bør tilfalde alle. Vi agter at stemme imod Ændringsforslaget.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bordang): Jeg er fremdeles af den Opfattelse, at saadan som § 1 i Lovforslaget blev ændret ved anden Behandling, er den i Overensstemmelse med Flertallets Betænkning. Men da der ved anden Behandling her i Salen blev rejst Tvivl om dette, og man spurgte mig, om jeg vilde følge Betænkningens Udtalelse hertil, svarede jeg ja, og det er indlysende, at naar der rejses

Tvivl, er det rigtigt at fjerne den ved at gøre Bestemmelserne klarere og tydeligere. Det er det, Ændringsforslaget gaar ud paa.

Man siger, at Ændringsforslaget, hvis man endelig skulde tage det, burde være nøjere udarbejdet; der burde være gjort nærmere Rede for, hvem man tænker sig udelukket. Jeg har motiveret, hvorfor jeg ikke mener, man kan det; men hvis man er bange for, at det skal blive for vilkaarlig en Administration, naar det overlades til mig at afgøre, om Mænd med 30 000—40 000—50 000 Kr. i Indkomst skal have Erstatning, hvis de har mistet en 3—4 Køer —, saa er jeg rede til at nedsætte et Udvalg af de fire udvalgsberettigede Partier til at være med til at afgøre, om man i saadanne Tilfælde skal tage de velhavende med.

For øvrigt gentager jeg, hvad jeg sagde før, at naar man har en saadan Bestemmelse, og naar enhver skal opgive sin Indkomst og Formue, saaledes som man skulde i Henhold til Sandflugtsloven, tvivler jeg meget om, at der kommer Velhavere med, i Tilfælde hvor man efter en almindelig menneskelig Bedømmelse vil sige, at det er urigtigt at de faa Erstatning. Jeg tror slet ikke, de vil søge. Men under alle Omstændigheder fastholder jeg, at hvis en meget velhavende Landmand har et meget ringe Antal Dødsfald i sin Besætning og ellers ikke har nævneværdigt Driftstab, vil det være urimeligt, om han skal have Krav paa at faa Erstatning udbetalt.

Det er blevet fremhævet, at jeg har fremsat Lovforslaget i Overensstemmelse med den Aftale, jeg havde med Landbrugsraadet, og at der i denne Overenskomst ikke findes en saadan Bestemmelse. Det er rigtigt, men Rigsdagen er jo ikke bundet til de Aftaler, jeg har om at fremsætte et Forslag. Naar der fremsættes Ønsker om Ændringer, saaledes som det skete ved første Behandling, hvor jeg udtalte Villighed til at forhandle om saadanne, og naar jeg finder, at en foreslaet Ændring er rigtig, maa det naturligvis være rigtigt og berettiget for Rigsdagen at ændre Lovforslaget, saadan som det nu sker; hvis Ændringsforslaget vedtages.

Løje: Det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen følte sig meget ubehageligt berørt, havde jeg Indtryk af, over, at jeg stillede det Spørgsmaal til ham. Er det fordi det ærede Medlem har haft Vanskeligheder med sit Parti i denne Sag? Det kunde jo tænkes.

Det ærede Medlem er i øvrigt altid uheldig, naar han vil nagle mig til mit An-